

РЕШЕНИЕ

№ 16469

гр. С, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б.ИВ.С.

при участието на секретаря Г.ЦВ.Г.Ш.
като разгледа докладваното от Б.ИВ.С. Гражданско дело № 20221110144454 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Образувано е по искова молба на М. П. Т., ЕГН ***** срещу ЗАД „О**** -****” АД, вписано в Търговския регистър, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “С.С.” № 7, ет. 5 с която се иска осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000 лева, предявен частично от сумата в размер на 7805,72 лева, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди в следствие на виновно поведение на, ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на деликта 15.04.2022 г. до окончателното и изплащане, както и заплащане на съдебните и деловодните разноски, както и адвокатско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание ищецът е увеличил размера на предявения иск за имуществени вреди до размера от 7008 лева.

Ищецът твърди, че на 15.04.2022 г. около 18:30 час в гр. С в района на ул. „В“ в посока бул. „Е“ към ул. „О“ синът му П. М. Т. управлявал собствения му автомобил „А А“ с рег. №***** когато от дясната му страна от крайпътна територия навлязъл лек автомобил „К“ с рег. № ***** без да пропусне движещия се по пътя автомобил „А А“ с рег. №***** вследствие на което е причинил ПТП. За настъпилото произшествие е съставен двустранен констативен протокол, в който са описани и видимите първоначално щети по автомобилите. Основава претенциите си срещу ответника ЗАД „О“ АД на сключена между него и собственика на лек автомобил „К“ с рег. № ***** застраховка „Гражданска отговорност“. Твърди, че за нанесените по автомобила му щети е уведомил своевременно

застрахователя, при който е образувана щета №*****/22 г. По повод образуваната щета в ответното дружество са направени два огледа и са съставени опис-заключения, въз основа на които ищецът е получил оферта на обща стойност 7805,72 лева. Посочва, че вместо да получи плащане по заведената при ответника щета е получил отказ да му се заплати обезщетение поради което претендира осъждането на ответника ведно с обезщетение за забава и разноски за производството.

В срока по чл. 131 ГПК, а и след това по делото не е постъпил отговор на исковата молба.

Софийският районен съд, второ гражданско отделение, 168 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл. 235 от ГПК, от фактическа и правна страна намира следното:

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ дава право на увреденото лице при пътнотранспортно произшествие да насочи иск за обезщетяване на претърпените вреди направо срещу застрахователя, при който деликвента има застраховка "гражданска отговорност". По този иск ищецът следва да установи, че има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС /фактическия състав на който е виновно и протИ.правно поведение на водача, в причинна връзка от което са произлезли вреди, като вината се предполага до доказване на противното – чл. 45, ал. 2 ЗЗД/ и наличие на валидно застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка "гражданска отговорност" между този водач и застрахователя /ответното дружество/. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

Не е спорно в настоящото производство, че лек автомобил „К“ с рег. № *****, е бил застрахован със задължителна застраховка „гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното дружество.

От представените по делото писмени доказателства в това число и двустранен констативен протокол за ПТП, свидетелските показания на свидетелите П. М. Т., Радослав Росенов Стоянов и И. С. С. които съдът кредитира като пълни, логични и житейски обосновани, както и от заключението на допуснатата съдебно автотехническа експертиза което настоящият което съдът кредитира като пълно подробно, задълбочено и съответно на останалия доказателствен материал се установява следното:

На 15.04.2022г. около 18:30 часа лек автомобил „К“ с рег. № *****, управляван от И. С. С. се движил по отсечка в крайпътна територия, свързваща недвижими имоти и складови бази с ул. „К“. При включването към ул. „К“ водачът на лек автомобил „К“ с рег. № ***** без да се убеди че няма да създаде опасност за движението и без да пропусне движещия се по ул. „К“ в посока към „О“ лек автомобил „А А“ с рег. №*****, управляван

от П. М. Т. предприема маневра „завой наляво“. Водачът на лек автомобил „К“ не успява да извърши маневрата при което настъпва съприкосновение между двата автомобила.

При това положение е налице първата предпоставка, а именно протИ.правно поведение на водача на лек автомобил „К“ с рег. № *****, който нарушил правилата на чл. 25, ал.1 от ЗДВП Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

И. С. С. е имал законовото задължение да предприеме маневрата само след като се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението. Предвид характера на пътната обстановка – ограничена видимост и тесен път, съдът намира, че виновният водач е предприел маневрата самонадеяно без да се убеди че по пътя не се движат други превозни средства.

И. С. С. е нарушил и чл. 37, ал.3 от ЗДВП съгласно която водачът на пътно превозно средство, излизащо на път от крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пешеходците и пътните превозни средства, които се движат по този път.

Неоснователни са твърденията на ответното дружество, че следва да се приложи правилото на чл. 48 ЗДВП, поради което и водачът на „К“ с рег. № ***** е бил с предимство.

Съгласно цитираната от ответника разпоредба на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение.

Действително на такова кръстовище дясностоящият водач, би бил с предимство, но в настоящия случай не се касае за кръстовище на равнозначни пътища, а за отсечка в крайпътна територия обслужваща крайпътни недвижими имоти за свързването им с улица.

Съгласно практиката на ВКС. Нормата на чл. 48 ЗДВП е ясна и не създава затруднения при прилагането - пътищата са равнозначни, щом няма пътни знаци, указващи нещо различно, Без значение е и статутът на пътищата в ЗУТ или отбелязването на пътищата в кадастралната карта /виж РЕШЕНИЕ

№ 1328 ОТ 30.11.1977 Г. ПО Н. Д. № 1175/1977 Г., III Н. О. НА ВС;, ОПРЕДЕЛЕНИЕ №770 ОТ 07.11.2016Г. ПО Т. Д. № 60057/2016 Г.,Г.К., IV Г.О. НА ВКС; РЕШЕНИЕ № 179 ОТ 29.06.2012 Г. ПО Н. Д. № 445/2012 Г., Н. К., III Н. О. НА ВКС/.

Отсечката, по която се е движил „К“ с рег. № ***** въпреки, че е асфалтирана няма характер на път предвид предназначението и както беше посочено по-горе да осигури достъп на няколко крайпътни имота до улица. Практиката на ВС е разгледала подобни хипотези в които е приела, че пресичането на траекториите на движение на излизащите от гараж или двор на предприятие превозни средства с тази на превозни средства, които извършват движение по път, не става на кръстовище, защото фактически не е налице пресичане на два пътя. вратите на такива именно гаражи или дворове, които се намират на самия път, представляват място, от което започва движението /РЕШЕНИЕ № 313 ОТ 22.03.1978 Г. ПО Н. Д. № 196/1978 Г., III Н. О. НА ВС/.

Аналогично в настоящия случай не е налице пресичане на два пътя, тъй като движението не започва от края на отсечката, а се извършва по ул. „К“.

Следва да се държи сметка, че за улеснение на включващите се в движението и предотвратяване на ПТП на края на отсечката е поставено огледало обърнато към отсечката.

На следващо място се установява, че от протИ.правното поведение на водача на „К“ с рег. № ***** са настъпили имуществени вреди за ищеца. Повредени били Капак двигател (преден капак), Предна броня, Решетка десен халоген, Халоген десен, Решетка радиатори, Лайсна никел в решетка радиатори, Парктроник ляв + десен решетка радиатори, Радиатор охладителна течност, Радиатор климатик, Турбопът с охлаждане, Основа предна броня алуминиева, Конзоли предна броня алуминиеви лява + дясна, Рамка радиатори, Блок вентилатори к-т с дифузьор, Дифузьор ляв интеркулер, Дифузьор дес. интеркулер, Фар ляв, Фар десен, Клаксони к-т, Ремонтен к-т фар ляв, Ремонтен к-т фар десен. В експертизата вещото лице е посочило, че стойността на ремонта възлиза 8 563,54 лв. с ДДС. Доколкото обаче стойността на автомобил „А А“ с рег. №***** към датата на застрахователното събитие е възлизала на 10 011,00 лв., и предвид стойността на частите за подмяна е налице „тотална щета“, поради което обезщетението за увреждения автомобил възлиза на 7 008,00 лева.

От заключението по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза се установява, че уврежданията по автомобила са в причинна връзка от настъпилото ПТП.

Ето защо предявените иски се явяват основателни до предявения размер от 7008 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

Следва да бъде уважен и предявеният иск по чл. 86 от ЗЗД за сумата от 34,46 лева за периода от 15.04.2022г. до 16.10.2022г. Доколкото този иск е

различен от главния и по отношение на него не е направено увеличаване то следва да се присъди първоначално претендираната сума върху главницата от 1000 лева.

По отношение на разноските.

При този изход на производството право на разноски има ищеца, който е претендира разноски в размер на 1783,10 лева за разноски, държавни такси и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „О** -****” АД**, вписано в Търговския регистър, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “С.С.” № 7, ет. 5, **ДА ЗАПЛАТИ** на М. П. Т., ЕГН *****, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата от 7008,00 лева, представляваща претърпени имуществени вреди от настъпило на 15.04.2022 г. застрахователно събитие – ПТП, съставляващо застрахователен риск, както и на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД сумата от 34,46 лева, представляваща законна лихва върху главницата от 1000 лева за периода от 15.04.2022г. до 16.10.2022г.

ОСЪЖДА ЗАД „О** -****” АД**, вписано в Търговския регистър, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. “С.С.” № 7, ет. 5, **ДА ЗАПЛАТИ** на М. П. Т., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 1783,10 лева за разноски и адвокатско възнаграждение в производството.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____